

[Christmas Møller.]

herhjemme kom bort fra Guldet, denne Tro paa, at alt dermed var klareret og i Orden, deler jeg ikke. Tværtimod synes jeg, at de Dage, der er gaaet, siden Guldindløsningsloven af 29. September blev givet, viser, at vi staar overfor en kæmpemæssig Række af Problemer, staar overfor store økonomiske Vanskeligheder, ogsaa efter at vi er gaaet bort fra Guldet, og det første, Regeringen skulde gøre, og som jeg ogsaa mener vilde være rigtigt overfor alle de Organer, som har med denne Sag at gøre, var efter min Opfattelse at lade nogle af vore mest fremragende Ekspertter paa det økonomiske Omraade give en Udredning, ikke blot af, hvad man kan vente i den nærmeste Fremtid, men ogsaa — og dette kan maaske være meget vanskeligt, men ogsaa nyttigt — af den Række Problemer, som efterhaanden vil opstaa derigennem, at vor Krone er løst fra Guldet.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal understregede paa en særlig ostentativ Maade, at han med den største Forbavselse havde læst en Udtalelse af en Partifælle af mig. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har aabenbart ikke læst Fortsættelsen, thi saa maatte han, hvis han vilde have handlet loyalt, have understreget, at det ærede Medlem Hr. Ulrich i høj Grad sagde, at de Kriseforslag, det konservative Folkeparti havde fremsat, var nødvendige ogsaa i den nye Situation.

Men hvis man spørger mig, om jeg deler det optimistiske Syn, man i visse Kredse har, at hvis man kom bort fra Guldet, vilde alt være i Orden, saa vil jeg svare dertil: Nej, det gør jeg ikke. Alene de Begivenheder, vi har set paa Valutamarkedet siden den 29. September, med meget stærke Svingninger, meget store Vanskeligheder, ja, de Begivenheder, som maaske allerede er rullet ud over Verden med Hensyn til Forholdene paa det økonomiske Omraade i de Forenede Stater, er jo alt sammen Udtryk for, at ingen i Virkeligheden kan sige, hvilke Problemer af stor Vanskelighed vi staar overfor.

Navnlig maa man være klar over, at dette, at den danske Krone løses fra Guldet, og at den derefter falder 20 pCt. i Værdi, løser ikke det Problem, som er et Verdensproblem, at de tekniske Fremskridt og mange andre Forhold har skabt en Vareoverflod, som i dette Øjeblik skaber kæmpemæssige økonomiske Vanskeligheder i hele Verden. Det kan gøre det en Smule lettere, at der bliver nogle flere Penge, det kan

mildne en lille Smule, det kan lette hist og her, men selve Verdensproblemet, som er dette, at de tekniske Fremskridt og meget andet skaber en Vareoverflod i hele Verden, samtidig med at en meget stor Del af Verden lever paa Sultegrænsen eller derunder og ikke kan aftage Varer, det rejser for vort Land kæmpemæssige økonomiske Problemer, som aldeles ikke løses ved en 20 pCt.'s Depreciering af Kronen.

Det, der skete Søndag den 20. September, da Sterlingen løstes fra Guldet, var en Verdensbegivenhed af et Omfang saa mægtigt, som det maaske aldrig er oplevet, paa sin Vis større end Verdenskrigen, paa sin Vis mere overraskende i alt Fald end Verdenskrigen, og til dem, der straks havde deres Standpunkt parat, maa jeg sige: Det giver jeg ikke saa forfærdelig meget for.

Jeg har kritiseret Guldudførselsforbudet og mener ogsaa, det var en Fejl, hvis man vilde holde Kronen i Pari. Det kunde begribeligvis ikke falde mig ind at benægte, at nu blev det en heldig Foranstaltning, og at vi holdt meget Guld i Landet derved. Det stod imidlertid ikke i Forbindelse med Guldparipolitikken, men da Sverige og Norge opgav Guldet, var efter min Mening vor Stilling givet. Men jeg vil videre have Lov til at sige, at jeg tror ikke, der er noget forkert i, at man maatte overveje og alvorligt drøfte igennem hele dette Problem, og naar det ærede Medlem, der talte før mig, talte, som han gjorde, har jeg Lov til at sige: Lød der straks fra anden politisk Side i denne Sal det Raad: Nu er der kun en Vej at gaa?

Nej, lad os tage paa disse Forhold paa den Maade, at vi siger til hinanden, at det, der er sket, er en saa mægtig Begivenhed, at stærkere og større Landes ledende Mænd har saamænd heller ikke i disse Dage vidst alt for meget om, hvordan de vilde lægge Forholdene til Rette; og at der derfor maatte Overvejelse til, inden man valgte sit Stade, forekommer mig givet. Og personlig vil jeg gerne gøre den Bemærkning yderligere, at naar der fra visse Sider er sagt: Vi har kun et eneste at gøre — ja, saa er jeg ikke sikker paa, at dette Standpunkt er tænkt fuldstændigt igennem i alle sine Konsekvenser. Det maa jo ogsaa være en Retsstatsopgave at undersøge og overveje, hvilke Konsekvenser der bliver af de Skridt, man tager.

Men da Sverige og Norge forlod Guldet, var der efter min Opfattelse intet andet at gøre, og derfor kunde man da ogsaa se en i den Forstand enig Rigsdag staa sammen